

Č. 10.640.

Pojištění úrazové: * K paušálnímu pojištění podle § 5 odst. 2 zák. čl. VIII:1912 jest třeba nejen, aby podáno bylo uvedené v něm osvědčení, nýbrž také, aby zaplacen byl včas paušální příspěvek.

(Nález ze dne 20. června 1933 č. 11.157/31.)

V ě c: Jiří T. ve V. proti zemskému úřadu v Bratislavě o úrazové pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Anna J., zaměstnaná jako dělnice u st-le, utrpěla dne 27. srpna 1930 při mláčení parní mlátičkou úraz. Ústřední správa Slovenské pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě neuznala nároku jmenované na podporu, poněvadž Anna J. nebyla u pokladnice přihlášená ani jako řádný nebo mimořádný člen, ani jako dělnice při mlátičce. Odvolání, jež podal st-l z tohoto usnesení, zem. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl z toho důvodu, že st-l jako majitel mlátičky Annu J. k paušálnímu pojištění nepřihlásil (přihlášky nezaslal) a pojistnou premii zaplatil teprve dne 16. ledna 1931 na rok 1930. Poněvadž úrazem postižená nebyla podle § 6 min. nař. č. 1500/1912 včas popsána (přihlášená), a poplatek za ni v předepsané době (aspoň do 1. dubna běžného roku) zaplacen nebyl, bylo odvolání zamítnuto jako bezdůvodné s tím, že úrazem postižená má podle § 24 zák. čl. XIV:1902 právo domáhati se na st-li náhrady soudní cestou.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvažil nss toto:

Na sporu jest otázka, přísluší-li Anně J. proti Slov. pokladnici pro zeměd. dělníky v Bratislavě nárok na podporu za úraz, který utrpěla jako dělnice zaměstnaná při hospodářském stroji, náležejícím st-li. V příčině úrazového pojištění takovýchto dělníků ustanovuje § 5 zák. čl. VIII:1912, že majitel zeměd. stroje je povinen u jmenované pokladnice pojistiti pro případ úrazu všechny dělníky při jakémkoli hospodářském stroji, nehledíc k tomu, pracuje-li strojem v hospodářství vlastním či cizím. Tuto zákonnou pojišťovací povinnost může majitel hospodářského stroje splniti dvojím způsobem, a to buď tím, že uzavře s ústřední správou pokladnice zvláštní pojistnou smlouvu, aniž přihlásí dělníky podléhající pojištění jednotlivě podle jmen (pojištění paušální), nebo je přihlásí jednotlivě jako mimořádné členy pokladnice (pojištění individuální). V případě prvním musí majitel stroje vyplniti příslušné osvědčení (přihlášku) a zaplatiti pojistný paušál. Kdo zašle takové osvědčení bez pojistné premie nebo pojistnou premii bez řádně vyplněného osvědčení, jest považován tak, jakoby své pojišťovací povinnosti vůbec nesplnil (§ 7 nař. č. 1500/1912). V daném případě jde jen o otázku, zda Anna J. byla v době úrazu pojištěna proti následkům úrazu způsobem prvním (pojištěním paušálním).

Zal. úřad odepřel uznati nárok Anny J. na úrazovou podporu z toho důvodu, že u pokladnice k paušálnímu pojištění přihlášená nebyla. Stížnost to nepopírá, namítá jen, že st-l zaplatil včas paušální pojistné, a domnívá se tedy patrně, že již tím bylo zákonné pojišťovací povinnosti vyhověno. Leč zaplacení paušálního pojistného, i kdyby se stalo včas,

ke vzniku pojištění a k založení nároku na úrazovou podporu proti pokladnici ještě nestačí, jak shora bylo již dovozeno, neboť jest k tomu třeba také druhého předpokladu, totiž uzavření pojišťovací smlouvy s ústřední správou pokladnice podle § 25 zák. čl. XIV:1902 a zák. čl. VIII:1912. Splnění tohoto zákonného předpokladu však stížnost vůbec netvrdí. Žal. úřad vyslovil tedy právem, že Anna J. k paušálnímu pojištění přihlášená nebyla, a že jí proto nárok na úrazovou podporu nepřísluší.

Odepřel-li tedy žal. úřad za tohoto stavu věci pro nedostatek zákonných předpokladů nárok Anny J. na úrazovou podporu proti pokladnici, nelze nař. rozhodnutí vytýkati právem nezákonnost.

Č. 10.641.

Živnostenské právo. — Zemědělství. — Urbarialisté (Slovensko): * Sdružení bývalých urbarialistů podle zák. čl. XIX:1898 není právnickou osobou.

(Nález ze dne 20. června 1933 č. 5138.)

V ě c: Bývalí urbarialisté v T. (adv. Dr. Gejza Földes z Trstené) proti ministerstvu obchodu o koncesi hostinskou.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 26. června 1928 zamítl župní úřad v Turč. Sv. Martině podle § 25 živn. zák. žádost býv. urbarialistů v T. za udělení koncese hostinské a výčepnické, ježto potřeba obyvatelstva nedovoluje, aby v T. byl další hostinec povolen, neboť v obci je již dostatečný počet výčepních oprávnění.

Min. obch. zrušilo nař. rozhodnutím u příležitosti odvolání býv. urbarialistů na základě odst. 4. § 243 živn. zák. v odpor vzaté rozhodnutí z moci úřední pro nezákonnost, poněvadž provedeným šetřením bylo zjištěno, že býv. urbarialisté nejsou právnickou osobou ve smyslu odst. 1, resp. 2 § 3 živn. zák. a nemohou tudíž býti subjektem živn. oprávnění, neboť podle »Pravidel o hospodaření v nerozděleném, společně užívaném lesním majetku býv. urbarialistů obce T.«, jsou urbarialisté pouze sdružením spoluvlastníků, oprávněných k společnému obhospodařování lesního majetku, nejsou však společností ve smyslu obch. zák. a tudíž také ne způsobilým právním subjektem ve smyslu § 3 živn. zák.

O stížnosti uvážil nss:

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že sdružení býv. urbarialistů v T. není ani právnickou osobou (odst. 1), ani spolkem (odst. 2), ani společností ve smyslu obch. zák. (odst. 3) a že proto nemůže býti způsobilým právním subjektem živn. oprávnění ve smyslu § 3 živn. zák. Tím postavil se žal. úřad na stanovisko, že st-lé vůbec nemohou býti subjektem nějakého živn. oprávnění. V důsledku tohoto právního názoru zrušil pak z moci úřední na základě ustanovení odst. 4 § 243 živn. zák. rozhodnutí I. stolice, jež zamítla žádost st-lů o udělení koncese hostinské z důvodů věcných, totiž pro nedostatek místní potřeby.